

ע"פ 39262/07/16 - עבד אגבאריה נגד הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - צפון חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ

עפ"א 39262-07-16 אגבאריה נ' הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - צפון חיפה

לפני	כבוד השופטת יעל וילנר
המבקש:	עבד אגבאריה
	ע"י ב"כ עוה"ד מחמוד מחאג'נה ואח'
נגד	
המשיבה:	הועדה המחוזית לתכנון ובנייה - צפון חיפה
	ע"י פרקליטות מחוז חיפה - אזרחי

החלטה

1. לפני בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה עד למתן החלטה בערעור שהגיש המבקש לבית משפט זה על החלטת בית משפט קמא בתו"ח 35631-02-10 מיום 21.7.16 (כב' השופט ע' קוטון).

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין כל סיכוי לערעור וכי הוא נעדר כל בסיס.

רקע בקצרה

2. נגד המבקש הוגש בשנת 2003 כתב אישום בגין בניה ללא היתר (ת.פ. 2682/03). במסגרת גזר הדין מיום 26.3.07 צווה המבקש להרוס את הבניה בתוך 18 חודשים מיום מתן גזר הדין. המבקש לא קיים את צו ההריסה ועל כן הוגש נגדו כתב אישום נוסף בגין אי קיום צו בית משפט. בגזר הדין מיום 14.10.10 נקבע שוב כי על המבקש להרוס את המבנה שבנה שלא כדין. המבקש פנה לבית המשפט השלום בחדרה להבהרת גזר הדין ובהחלטה מיום 20.9.15 קבע בית משפט כי גזר הדין "ברור כשמש" וכי על המבקש להרוס את המבנה כולו ולא רק בניה בשטח של 300 מ"ר. בהמשך, פנה המבקש לבית משפט השלום בחיפה בבקשה נוספת בעניין צו ההריסה וביום 6.10.15 נדחתה בקשתו תוך שנקבע שוב כי על המבקש להרוס את המבנה כולו. על שתי החלטות אלה הגיש המבקש ערעור לבית משפט מחוזי וערעורו נדחה תוך שנקבע כי גזר דין ברור אינו משתמע לשתי פנים ועל המבקש להרוס את המבנה כולו. בין לבין הגיש המבקש בקשות נוספות, גם לבית משפט זה, אך לא מצאתי צורך להידרש להן.

המבקש לא אמר נואש, ופנה פעם נוספת לבית משפט קמא בבקשה להורות על אופן והיקף ביצוע צו ההריסה שכן לטענתו כתב האישום שהוגש נגדו בגין בניה לא חוקית התייחס לבנייה בשטח של 300 מ"ר בלבד בעוד המבנה הוא בשטח של 600 מ"ר, כאשר בחלקו, לטענתו, לא נעשה כל שימוש. בית משפט קמא דחה את הבקשה וציין כי נקבע לא אחת בהחלטות חלוטות כי צו ההריסה חל על המבנה בכללותו ולא רק על מבנה של 300 מ"ר וכי אין כל מקום להידרש פעם נוספת לטענות אלה שהוכרעו זה מכבר. בית משפט קמא הוסיף כי דומה שהגיעה העת לבצע את צווי בתי המשפט ולהפסיק את הפרת החוק המתמשכת (להלן - "ההחלטה").

3. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית משפט זה ובצדו הבקשה המונחת לפניי לעיכוב ביצוע ההחלטה.

4. דין הבקשה להידחות.

בבוא בית משפט לדון בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין עד להכרעה בערעור, עליו להביא בחשבון אף את סיכויי הערעור.

לאחר שעיינתי בכל החומר הרלוונטי ולרבות בהחלטות קודמות רבות וחלוטות שניתנו בעניינו של המבקש לגבי צו ההריסה, שוכנעתי כי סיכויי הערעור נמוכים, ומכל מקום הם אינם כאלה המצדיקים את דחיית ביצוע צו ההריסה.

אזכיר כי צו ההריסה ראשיתו עוד בגזר דין שניתן עוד ביום **26.3.07** ומאז ועד היום לא קיים המבקש את הצו על אף החלטות חלוטות בעניין ולרבות פסקי דין של בית המשפט המחוזי אשר דחו את כל הערעורים שהגיש המבקש עד כה.

המבקש אמנם טען בפני כי הערעור מעלה סוגיות משפטיות נכבדות ואולם לא מצאתי כל סוגיה משפטית העולה מהודעת הערעור, ובוודאי לא כזו בגינה ניתן לומר כי סיכויי הערעור טובים. אציין שוב את ההחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של המבקש במסגרתן נדונו טענותיו של המערער, גם אלה העולות בערעור הנדון.

אוסף כי אף בטענת המבקש כי יש לקבל את הערעור אך בשל כך שבית משפט קמא לא אפשר לו לעיין בבקשה שהגישה המשיבה לבית משפט קמא, אין כדי לקבוע כי סיכויי הערעור מצדיקים להיעתר לבקשה, שכן בית משפט קמא ציין מפורשות בהחלטתו כי לבקשה של המשיבה אין כל השלכה על הסוגיה שבמחלוקת.

5. אשר על כן, בנסיבות העניין ולאחר שבחנתי את השיקולים הרלוונטיים לצורך עיכוב הביצוע, ולרבות סיכויי הערעור, ההחלטות החלוטות שניתנו בעניינו של המבקש והזמן הרב שחלף ממועד מתן צו ההריסה, שוכנעתי כי אין להיעתר לבקשה.

הבקשה נדחת.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים באמצעות הפקסימיליה.

ניתנה היום, י"ט תמוז תשע"ו, 25 יולי 2016, בהעדר הצדדים.